

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

8

บทนำ

Cutie Beast...Cutie Poison!

3rd Single : 'Lovely Shock'

I got shocked at the first time I met you

Why are you so lovely, lovely, baby?

ซ็อกเลยทันทีที่ได้เจอเธอ

ทำไมเรอน่ารักขนาดนั้น

Lovely Shock! I think I'm in love...

My heart suddenly stops when you smile at me

เลิฟลี่ซ็อก! ฉันคิดว่าฉันตกหลุมรักเธอเข้าแล้ว

เพราะจู่ๆ หัวใจฉันก็หยุดเต้นไป...เมื่อเธอส่งยิ้มมาให้ฉัน

Your lovely smile is nothing but a poison...

A poison that I would die just to taste it once!

รอยยิ้มหวานของเธอเหมือนยาพิษร้าย

...ยาพิษที่ทำให้ฉันยอมตาย...เพียงเพื่อให้ได้ลิ้มลอง!

Cutie Beast ชิดเขียนหัวใจให้รู้ว่ารักนาย... เจ้าชายกระต่ายป่า

'กระแสปุ้งสุดขีดไปพร้อมๆ กับเสียงกรี๊ดร้องของแฟนๆ!!! วง Poison... แรงแห่งที่สุดในเกาหลีขณะนี้!'

'ความฮอตของซิงเกิ้ลที่สองยังไม่ทันจาง... หนุ่มๆ ยาพิฆะเตรียม คัมแบ็กพร้อมส่งซิงเกิ้ลใหม่ที่สุดจะน่ารักออกมาซ็อกหัวใจแฟนเพลงชาว Poison Ivy!! LOVELY SHOCK!!'

'ซ็อก!! ทีเซอร์อัลบั้มใหม่ของหนุ่มๆ ทำสาวๆ ซ็อกกันค่อนโลก!! หนุ่มๆ วง Poison วางแผนตะลุยเอเชียภายในปีนี้!'

'ชายหนุ่มที่สาวๆ ยกให้เป็น 'น้องชาย' ผู้น่ารักที่สุดแห่งวงการบันเทิง คະแนนไหวตนำขาดลอยชนะแชมป์เก่าแทมินแห่งวง SHINee...!!! ปีนี้ สาวๆ ต่างเทใจให้กับ 'เซซอนมิน' แห่งวง Poison!!!'

@ Channel M - Hot Cutie

"เอาละครับ!!!! และวันนี้เราก็มาร่วมกับหนุ่มน้อยที่ได้ชื่อว่า 'น่ารัก' ที่สุดในเกาหลีได้ ณ วินาทีนี้...ขอเสียงปรบมือต้อนรับนายกระต่ายน้อย... เซซอนมินด้วยครับบบบบ!!! >O<!!" ดิ้นเสียงของ MC ซานปี...เสียงกรี๊ดร้องของเหล่า 'Poison Ivy' แฟนคลับวง Poison ก็ดังขึ้นทันทีราวกับฮอลล์จะระเบิดออกเป็นเสียงๆ ด้วยพลังเสียงกว่าสามพันห้าร้อยหกสิบเจ็ดล้านเดซิเบลยกกำลังสอง... พร้อมกับการมาถึงของพระเอกคนสำคัญในวันนี้...

เซซอนมิน 'กระโดด' ออกมาจากหลังเวทีพร้อมกับส่งรอยยิ้มกว้างขวางสดใสราวกับพระอาทิตย์สองดวงแข่งกันสว่าง ทั้งใบหน้าหล่อเหลาอ่อนเยาว์จนแทบไม่น่าเชื่อว่าเขาเกิดมาบนโลกนี้ได้ยี่สิบสองปีแล้ว... นัยน์ตากลมโตสีน้ำตาลเข้มของเขาเป็นประกายสดใสพอๆ กับเส้นผมอ่อนนุ่มสีบลอนด์อ่อน และพอมายผสมผสานรวมกับเสื้อผ้าสีสดใสแล้ว... ยิ่งทำให้เขาดูน่ารักน่ากอดน่าหยิกจนหัวใจของบรรดานูนาแทบแตกออก

10

เป็นเสียงๆ

และแน่นอนว่า...แม้แต่คนเขียนเองก็ไม่มีช็อกเว็น =.,=

"สวัสดีครับบบบบบบบ >O<!! สวัสดีครั้บ Poison Ivy ที่รัก...
สวัสดีครั้บฮยง ㅇㅇ"

"สวัสดีครั้บ ☺ วันนี้ซอนมินของเราก้ยังมาพร้อมกับรอยยิ้มสดใส
เหมือนพระอาทิตย์เช่นเคยเลยนะครั้บ มีความสุขอะไรมาเอ่ยยย >_<"

"อัลบั้มใหม่ของเราใกล้จะถึงวันเปิดตัวเต็มทีแล้ว >_< ใครที่รอ
พวกเรวง Poison ค้มแบ็กอยู่ก็เตรียมเสียงกรี๊ดไว้ได้เลยนะครับบบบบ~
อ้อ และอีกอย่าง...เพราะผมได้มาเจอทุกคนวันนี้ ผมก็เลยมีความสุขมาก
เลยครั้บ ㅇㅇ" ซอนมินเสริมด้วยรอยยิ้มน่ารักและลั้กยิ้มที่สองข้างแก้ม...
เรียกเสียงกรี๊ดร้องแทบคอหอยกระจายมากขึ้นไปอีก

"อยากให้พุดถึงซิงเกิ้ลแรกของอัลบั้มที่สองนี้หน่อยครั้บ ☺"

"ฮืมมม~ ซิงเกิ้ลแรกจะพุดถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่น่ารักโดนใจจนช็อก!!
ไปเลยอะครั้บ เหมือนความรู้สึกรักแรกพบแล้วมีไฟช็อคดวงจิตผานหัวใจไป
ถึงสมองอะ >///
"

"โอ้โห พุดซะเห็นภาพ...แล้วซอนมินของเราเคยมีประสบการณ์
แบบนั้นบ้างรีเปล่าเอ่ย ☺"

"มายยยมีเลยครั้บ ☹ ผมก็รอนุนามาตุ้บเลยอะครั้บ" ซอนมินพุด
พลงยิ้มเขิน...ก่อนจะยกมือขึ้นเสยผมสืบลอนด์อ่อนที่ลงมาปรกหน้าขึ้น
เล็กน้อย ท่วงทำน่ารักทุกอริยาบถของเขาแทบทำให้ผู้ชมบ้าคลั่งอยู่รอมร่อ
แต่เจ้าตัวแผลดูเหมือนจะไม่รู้ตัว ตรงกันข้ามกลับเอียงคอกเล็กน้อยพลง
หัวเราะร่วน "แต่จะว่าไปผมก็ช็อกทุกทีที่ได้เจอ Poison Ivy...เพราะทุกคน
สวยซะจนผมตะลึงเลยอะครั้บ"

"น่ารักแถมยังปากหวานอย่างงี้ แฟนคลับรักตายเลยนะเนี่ย จริงมั้ย
ครั้บทุกคน ☺" แทบไม่ต้องถามเสียงกรี๊ดก็ดังอยู่แทบจะตลอดเวลาแล้ว
MC ขานบีหัวเราะเบาๆ ก่อนจะก้มหน้าลงมองดูสคริปต์คำถามในมือ
"คำถามต่อไป...มาจากผู้ชมทางบ้าน อืม...สำหรับผู้ชายที่ได้รับฉายาว่าเป็น
'กระต่ายป่าผู้น่ารัก' แล้ว...มีงานอดิเรกอะไรหรือครั้บ"

"ร้องเพลงครับ ^o^ นอกจากร้องเพลงก็คงเป็นเต้น...สองอย่างนี้ผมชอบที่สุดเลย อ้อ...แล้วก็ดูบอลกับพวกฮยองครับ >_<"

"แล้ว...คำถามนี้อาจจะเป็นคำถามที่ตรงใจสาว ๆ ค่อนประเทศในขณะนี้...สเป็กผู้หญิงที่ชอบคืออะไรบ้างครับ จัดมาเลย! ☺"

"ฮืมมมมม..." ซอนมินลากเสียงยาวพลางทำปากเขิดด้วยท่าทางคล้ายกำลังคิดหนัก ภาพนั้นน่ารักเสียจนสะเทือนใจแฟนคลับทั่วประเทศอย่างรุนแรง ก่อนที่เจ้าตัวจะยิ้มร่าแล้วตอบด้วยน้ำเสียงระรื่น

"ก็ต้องเป็นผู้หญิงที่ทำให้ผมซอกจนตกหลุมรักได้ตั้งแต่แรกพบไงล่ะครับ >O<!!!"

"...แล้วสำหรับที่ที่สามารถเจอคุณฮานึลได้บ่อยที่สุดคือที่ไหนครับ"

นัยน์ตากลมโตสีเขียวอมเทาเหลือบมองเจ้าของเสียงที่เอ่ยถามเธอเงิบๆ สามวินาที ก่อนที่ริมฝีปากสีแดงสดจะคลี่รอยยิ้มบางแล้วเอ่ยตอบด้วยน้ำเสียงแจ่มใสหัวเราะ "ไนต์คลับ ☺"

"นะ...ไนต์คลับ?"

"ใช่แล้ว ☺ ถ้าอยากเจอฉันล่ะก็...ฉันจะไปที่คลับ XO ที่ถนนโรดิโออาทิตย์ละห้าวันอย่างต่ำ" เจ้าของโบหน้าสวยเข้กชี้ราวกับนางฟ้ายกมือขึ้นเสยผมสีควนบุรีที่เพิ่งมาปรกหน้าขึ้นก่อนจะจ้องตาคนถามที่ถึงกับไปต่อไม่ถูกนึ่ง "ตกใจหรือคะ"

"อะ...เอ่อ...ก็ไม่คิดว่า..."

"ไม่คิดว่านักเขียนนิยายรักหวานแหววอย่างฉันจะไปเที่ยวผับ?"

"อ่า...ก็ไม่ใช่ว่า..."

"ก็ไม่แปลกสักหน่อยไม่ใช่หรือคะ ฉันแค่ไปหาแรงบันดาลใจในการเขียนนิยายเท่านั้นเอง ☺" คิมฮานึลหย้กยิ้มบาง พยายามกลั้นหัวเราะไว้อย่างสุดความสามารถเมื่อสีหน้าของคอลัมน์นิสต์หนุ่มบอชัดว่ากำลังสับสน...เธอสนุกกับการแกล้งผู้ชายหน้าตาน่ารักน่าเอ็นดูเสมอ และมันก็ช่วยไม่ได้ที่ผู้ชายตรงหน้าดันมีลักษณะท่าทางน่ารังแก (?) จนเธออดใจไม่ไหวนะสิ "เพราะที่คลับ XO นะ...มีไฮสตั๊นท์มุ่มๆ หน้าตาน่ารักอย่างคุณ

12

อยู่เยอะแยะเต็มไปหมดเลยล่ะ"

"อ้อ..." คราวนี้คอลัมน์นิสต์หนุ่มถึงกับหน้าแดงเถือก ก่อนที่เขาจะรีบ พลิกศริปตีไปหน้าถัดไปทันที "มะ...มาถึงอาหารที่ชอบกันบ้างนะครับ T.,T คุณฮานีลชอบทานเมนูไหนมากเป็นพิเศษบ้างครับ"

"ผู้ชาย"

"เครื่องดื่ม? TOTT"

"โซจู"

"งานอดิเรก? TTTOTT"

"นอน"

"สาเหตุที่ทำให้อยากเขียนนิยายล่ะครับ TAT"

ฮานีลหัวเราะเบาๆ พลังวางศอกลงบนโต๊ะแล้วเอามือเท้าคาง ก่อนจะจ้องตาคนถามด้วยดวงตาโคตรมีเสน่ห์มหาศาลของตัวเอง... ดวงตาแบบที่ใครมองก็ต้องหลงรัก "เพราะผู้ชายบนโลกนี้ไม่มีดีแล้ว ฉันเลยต้องไปแสวงหาผู้ชายดีๆ ผ่านตัวหนังสือแทนไง ^^"

"หนังสือที่ชอบอ่านล่ะครับ"

"ฉลากหลังขวดเหล้า ^^"

"..."

"จะถามอะไรอีกมั้ยคะ ^^"

"อะ...อีกแค่คำถามเดียวก็พอครับ TTATT" คอลัมน์นิสต์หนุ่มยกธงขาว ในที่สุด เขาเมินคำถามอีกหลายสิบที่ตั้งใจไว้ว่าจะถามนักเขียนสาว เบสต์เซลเลอร์อันดับหนึ่งแห่งเกาหลีได้แล้วข้ามไปข้อสุดท้ายที่สำคัญที่สุด "แล้วที่...มีข่าวว่าคุณฮานีลกำลังจะนำหนังสือของตัวเองไปสร้างเป็นหนัง... เป็นมายังไงหรือครับ"

"อ้อ ถ้าเรื่องนั้นก็บอกได้แค่ว่า..." ฮานีลที่กำลังม้วนผมยาวปล่อยเซอร์ๆ แบบไม่ตั้งใจของตัวเองอยู่หัวเราะเสียงใสก่อนจะตอบด้วยรอยยิ้มบางที่ มุมปาก "หนังเรื่องนี้มัน 'ซ็อก' มาก"

"=O="

"เพราะฉะนั้น...อย่าลืมติดตามนะค่ะทุกคน ☺"

Cutie Beast ชีตเขียนหัวใจให้รู้ว่ารักนาย... เจ้าชายกระต่ายป่า

Hey Poison Ivy... Do you wanna get SHOCKED by the beast!?!

]

Shock...!!! at First Sight...

-เซซอนมิน-

@ A-Z Bookstore ♥

ท่ามกลางหมู่หญิงสาวต่างวัยคละกันตั้งแต่ประถมปลายจนถึงวัยทำงานที่กำลังกระตือรือร้นว่าัยกระตุ้เป็นจำนวนมหาศาล...ผมกำลังยืนตัวลีบ พยายามซ่อนใบหน้าไว้ไม่ให้ใครเห็น ขณะที่อีกมือหนึ่งหอบหิ้วหนังสือจำนวนนับสิบๆ เล่มไว้ราวกับไอ้บ้าหอบฟาง...ผ้าพันคอ หมวกไหมพรม และแว่นตาที่สวมอยู่ทำให้ผมรู้สึกอึดอัดจนแทบจะเป็นบ้า แต่ถ้าถอดออกแม้แต่อย่างเดี๋ยวดังได้บ้างจริงๆ แน่ เนื่องจากผู้หญิงครึ่งล้านที่อยู่ในละแวกนี้อาจจะพุ่งเข้ามารุมทั้งผมภายในเวลาศูนย์จุดสองสามวินาทีก็เป็นได้ U_U ไม่ได้ตั้งใจจะหลงตัวเองว่าหล่อหรืออะไรนะ แค่นั้นไว้ก่อนตายเท่านั้นนนน~

เพราะเคยมีประสบการณ์เดินข้างถนนแล้วถูกจุดเข้าไปในตรอก TOTT หวิดจะถูกนักเรียนมัธยมต้นทำมิดิมีร้ายมาแล้ว ผมจึงจำฝังใจเลยว่าอย่าได้บังอาจเปิดเผยใบหน้าในที่สาธารณะโดยไร้เครื่องป้องกันอีกเป็นอันขาด...

แต่...แต่ตอนนี้ผมกลับต้องมายืนอยู่กลางดงเพียงลำพังชะงะอย่างนั้น อ้ากกกก TOTT นี่ถ้าเจ้ไซอินรู้ว่าผมเอาตัวเองมาเสี่ยงอันตรายตอนช่วงใกล้ค่ำแบ็กกับอัลบั้มใหม่อย่างนี้...มีหวังผมอดกินเนื้ออย่างสามปีเป็นการลงโทษแห่งเดียวละ เพราะนั่นจะให้แม่มด เอ๊ย...คุณเมเนเจอร์ที่รักรู้ไม่ได้ว่าผมถูกเซซอนจิน...น้องสาวสุดที่รักวัยมัธยมต้นปีที่สองลากออกมางานแจกฉายเซ็นของนักเขียนชื่อดังโอดอลขวัญใจของสาวๆ ค่อนประเทศนะ U_U

14

ยัยน้องสาวของผมเป็นหนึ่งในสาว ๆ ที่หลงใหลคลั่งไคล้ในยายรักหวานแหววเป็นชีวิตจิตใจ นั่งอ่านแล้วอยู่ดื้อๆ ก็หัวเราะ ขำ ร้องให้ สะอึก สะอื้น ยิ้ม หน้าบึ้ง แถมบางที่ยังมีการต่อว่าต่อขานหนังสืออีกต่างหาก TAT นำสะพริงกิ้วเหลืจจะกล่าว ซอนมินไม่เข้าฉายยย TOT

คอลเล็กชันนิยายรักหวานแหววของยัยซอนจินนั่นตั้งสูงเทียมฟ้า และนักเขียนอันดับหนึ่งในดวงใจของยัยนั่นก็คือ...คิมฮานีล เจ้าของงานแจกลายเซ็นในวันนี้นั่นเอง

และเพราะผมเป็นพี่ชายที่แสนดี...วันนี้ผมจึงมาอยู่ที่นี้เป็นเพื่อนน้องสาวที่...หายตัวไปไหนแล้วก็ไม่รู้ TOTT

เรื่องมีอยู่ว่า...หลังจากต่อแถวมาได้สักกระยะหนึ่ง แม่ น้องสาวก็ยื่นหนังสือทั้งหมดมาให้ผมพร้อมกับสั่งเสียไว้ว่า 'ต่อแถวไว้ละ ห้ามให้โดนแซงเด็ดขาด' ก่อนจะวิ่งจืดหายไปอีกทางทันทีโดยไม่สนใจว่าผมมองขนาดไหน ทั้งให้ผมยืนเหงาอยู่คนเดียวในแถวที่มีแต่ผู้หญิงล้วนๆ TT TT ไม่มีเพศชายปะปนอยู่เลยสักคนเดียว ไม่คิดบ้างเลยสินะว่าผมจะโดดเดี่ยวแค่ไหน ยัยน้องใจร้าย!

"ตายแล้ว >_< ตัวจริงคิมฮานีลสวยจังเลย"

"อย่างกับดารานะ เท่แถมเซ็กซี่จังเลยเนอะ" นักเรียนหญิง ม.ปลายสองคนข้างหน้าพากันกระซิบกระซาบเสียงดังด้วยความตื่นเต้น และมันทำให้ผมหูฟังขึ้นมาบ้างเล็กน้อย...นักเขียนสาวสวย!! >O< แบบนี้ค่อนข้างน่าต่อแถวให้น้องสาวใจทมิฬหน่อย ดีที่ทุกคนกำลังสนใจที่หนังสือกับคนเขียนหนังสือ เลยไม่มีใครสนใจมาสังเกตสังกาอะไรผมนัก...จึงทำให้ความยังไม่แตกว่าผมคือซอนมินแห่งวง Poison...

อู๊ปส์...ผลลอบอกไปแล้ว คนอ่านอย่าแอบเอาไปบอกสาว ๆ พวกนี้ละ ผมกลัว T.,T

"คนต่อไปไปเชิญเลยคะ" เสียงเรียกแถวดังใกล้เข้ามา แล้วอยู่ดีๆ ผมก็รู้สึกตื่นเต้นขึ้นมาซะอย่างนั้น กับอึแค้ต่อแถวเข้าคิวรอรับลายเซ็น... มันทำให้ระทึกได้ขนาดนี้เลยหรอเนี่ย พอจะเข้าใจขึ้นมาบ้างแล้วว่าสาว Poison Ivy รู้สึกยังไงตอนต่อแถวรอคิวในงานแจกลายเซ็น... ผมพยายาม

ชะโงกหน้าไปมองดูเจ้าของงาน แต่ก็มองเห็นแค่เสี้ยวหน้านิดเดียวเพราะเธอก็มหันมาอยู่ แถมผมสตีควันบูหรืนั่นก็ย้งลงมาปรกหน้าจนเกือบมิดมองแทบไม่เห็นเลย...

"คนต่อไปคะ" เสียงเรียกครั้งต่อมาทำให้ผมสะดุ้งเล็กน้อย ก่อนจะชะงักนึ่งไปเลยทันทีที่ 'เธอ' เจยหน้าขึ้นมาจากโต๊ะ... บอกไม่ถูกว่าอะไรที่ทำให้ผมช็อกจนนึ่งค้างไป...ไม่รุ้จะใช้นัยน์ตาคู่สวยตีเสี้ยวอมเทาที่มีเส้นหรีอย่างประหลาดจนมีฤทธิ์ทำให้สมองเบลอ...หรือจะเป็นจุมูกโด่งสวยที่รับกับริมฝีปากบางสีแดงสดอย่างไรที่ตื้นนึ่งกันแน... รู้แค่ว่าสบตาครั้งเดียวเท่านั้น...หัวใจผมก็แทบจะหยุดเต้นไปแล้ว...

"...คุณคะ?"

"อ่า...ขอโทษทีครับ" ผมสะดุ้งโหยงเมื่อเธอส่งเสียงเรียกปลุกให้ตื่นจากภวังค์ ก่อนจะรีบวางหนังสือต้งบ้อเริ่มของแม่ น้องสาวตัวตึงบนโต๊ะ

"เซ็นหมดนี่เลยนะคะ ให้เซ็นชื่อใครดีคะ" เธอถามพลางจ้องตาดผมด้วยดวงตาคู่สีแปลกของเธอ...บ้าชะมัดเลย ทำไมอยู่ดี ๆ หัวใจถึงเต้นแรงเป็นบ้าแบบนี้ ทำไงดี ทำไงดี TT//TT "ว่าไงคะ" คิมฮานีลถามซ้ำอีกครั้งด้วยน้ำเสียงเข้มขึ้นกว่าเก่าหนึ่งระดับ ผมเพ็งสังเกตุว่าบนหน้าเธอไม่ได้มีรอยยิ้มประดับอยู่ต้งแต่แรก...แต่นันยั้งทำให้ใบหน้าสวยของเธอมีเส้นหรีกว่าเก่าอีก...

"ชื่ออะไรเธอคะ" คำถามครั้งที่สามของเธอทำให้ผมตื่นจากภวังค์ (รอบสอง) เธอถามชื่อนันเธอ ชื่อ... >///<

"ผมชื่อเซ... ง่า เง่อ..." ผมยั้งปากทันก่อนจะผลอดพูดชื่อจริงออกไปก็ถ้าสมมติพูดไปว่าเซซอนมินแล้วคนเกิดจำได้ขึ้นมალะ ไม่เอา ไม่เสีง TTOT แต่จะใช้ชื่อนี้อะไรละ ว้ากกก ทำไมคิดอะไรไม่ออกเลย

ผมใช้เวลานึ่งชื่อนี้อยู่สามวินาทีก่อนจะตัดสินใจพูดคำที่ติดปากออกไปโดยมาสำนึกได้ที่หลังว่าพลาดไปมากก็ตอนทีคิ้วได้รูปสวยของเธอขมวดเป็นเงื่อนตายอยู่บนหน้า...เมื่อเธอทวนคำพูดผมซ้ำอีกครั้งด้วยเสียงสูง "นายกระต่ายป่า?"

ใช่แล้ว...ผมเพ็งบอกให้เธอเซ็นลงไปในหนังสือว่า 'แต่นายกระต่ายป่า'

16

TTOTT จริงจังและจริงจังยยย น้าชายหน้าเป็นบ้า ว้ากๆว้ากๆ แถมยังไม่ได้พูดชื่อซอนจินอีกต่างหาก เดี่ยวถ้ายัยน้องสาวบังเกิดเกล้ามาเห็นว่าผมทำอะไรลงไป...มีหวังผมโดนน้องสาวจับทำกระต่ายต้มยำแน่นอนเลยอะ TTOTT

คิมฮานีลชักไหลเหมือนไม่แคร์ก่อนจะก้มหน้าก้มตาเซ็นลงไป ในหนังสือด้วยปากกามองต๋ิบลังก์ด้ามสวย (เดาเอานะว่ายัยหื่อนั้น =.,=) พระเจ้า...แม่แต่เมื่อก็ยังไม่รีบสวยส่งางามจนน่าทิ้งเลย ท่วงท่ายามตัวต๋ิบปากกา...สมแล้วที่เป็นนักเขียน...

ผมเปลือยตัวจ้องมองคิมฮานีลเซ็นชื่อลงไป ในหนังสือของซอนจินอย่างลึมตัว...เส้นผมสีควีนบูหรี่นั่นเองที่ทำให้ใบหน้าของเธอดูมีเสน่ห์ น่าค้นหาจนละลายตาไปไหนไม่ได้... กรอบหน้าเล็กทำให้ดูน่าทะนุถนอม แต่ในขณะที่เดียวกันมันก็น่าหลงใหลไปด้วย...ช่างเป็นผู้หญิงที่น่าพิศวงจริงๆ เลยแฮะ...

"เรียบริบร้อยแล้วค่ะ" หลังจากหลายนาทีผ่านไปโดยที่ผมถูกเธอสะกดไว้ด้วยเวทมนตร์ลึกลับบางอย่าง...เธอก็พูดขึ้น แล้วเวทมนตร์ก็จางหายไป... "คนต่อไปเลยคะ"

"อ่า...เอ่อ คือว่า..." ผมพยายามจะพูดอะไรบางอย่าง แม้จะยังไม่รู้ว่าจะพูดอะไร แต่ถ้าจะให้เดินจากไปตอนนี้เลยผมคงบ้าตายแน่

เพราะแม้กระทั่งชื่อผม...ผมก็ยังไม่มีโอกาสได้บอกเธอเลยนี่นา... ถึงจะไม่รู้ว่าบอกไปแล้วจะเกิดประโยชน์อะไรก็เถอะ แต่ว่า...แต่ว่า...

"ชื่ออะไรคะ" แต่ว่านอกจากจะไม่หันมามองแล้วยังเมินโดยสิ้นเชิงอีกต่างหาก TTOTT ผมถูกสาวออฟฟิศที่ต่อคิวด้านหลังผลักจนกระเด็นออกจากแถว แล้วก็หมดโอกาสคุยกับ 'เธอ' อีกต่อไป...เธอที่ทำให้เซซอนมิน 'ซ็อก' จนหัวใจเกือบหยุดเต้นคนนั้น...

พระเจ้า...ผมจะมีโอกาสได้เจอกับเธอกี่มัยนะ...

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)